

Benjamin Kuras: Great Reset není konspirační teorie

- CZ24 News | 27. května 2021

Záhadnou bublinu programu přenastavení světového ekonomického a politického systému zvanou Great Reset propíchla Brazílie. Učinil to za ni v prosinci 2020 její ministr zahraničí Ernesto Araujo, těmito slovy:

„Totalitní kontrola není lékem na žádnou krizi. Zamítněme zneužívání coronavirové krize k prosazování agendy nastavené těmi, kdo hlásají omezování svobody. Nedopustíme, aby se dalšími oběťmi COVIDU-19 staly demokracie a svoboda.“

Reagoval tím na pokrokové plány Světového ekonomického fóra (WEF). To je ta partička globálně vlivných a dokonale progresivních zazobanců, co každý rok znečišťují švýcarská nebesa, když se slétávají soukromými aeroplány do Davosu chránit čistotu a chlad planety a vymýšlet všelijaké habaďury pro dobro planety a z lásky k lidstvu. Takoví ti vševědové a všerozumové, kteří (jak praví populární úsloví) „milují lidstvo, ale lidi je serou“.

Ale poslouvejme ještě chvilku brazilského ministra, jak v OSN na zvláštním jednání o Covidu říká:

„Brazílie jako zakládající člen OSN je zavázána jejím základním principům: mír a bezpečnost, spolupráce mezi národy, respektování lidských práv, a základní svobody. Základní svobody nejsou žádná ideologie. Lidská důstojnost vyžaduje svobodu stejně tak, jako vyžaduje zdraví a ekonomické příležitosti. Ti, kdo nenávidí svobodu, se vždycky pokoušejí vydělat na momentech krize a prosazují omezování svobody. Nenechme se chytit do této pasti. Spolupracujme během krize na mezinárodní úrovni, ale nechme jednotlivé země řešit svou politiku po svém na úrovni národní.“

Snažil se tím upozornit na nebezpečí, že zavedené omezování svobod koronavirovými lockdowny by se mohlo snadno zvrhnout v trvalý stav globalistické technokratické kontroly lidstva. A že by to nebylo nějakým nedopatřením, nýbrž dobře naplánovaným centralizovaným převratem. Navázal tím na něco, co předtím napsal v dubnu téhož roku:

„Globalismus nahrazuje socialismus jako přípravná fáze pro komunismus.“

Jako součást neomarxistického globalistického úsilí o omezení svobod vnímá i „dogma klimatické vědy zneužívané k obhajování silící regulační moci států nad ekonomikou a moci mezinárodních institucí nad národními státy a jejich populacemi, a k potlačení ekonomického růstu demokratických zemí a zároveň posílení růstu Číny.“

Ministr Araujo, označovaný pokrokovými médii včetně třeba Wikipedie za „propadlíka konspiračním teoriím“, mluví za brazilskou vládu a jejího politicky nekorektního „anti-woke“ prezidenta Bolsonara. Vida, tak přece jen ještě nějaká bašta zdravého rozumu pro pesimisty lamentující, že už není kam emigrovat.

XXXX

Tak co tedy je ten „Velký reset“ emanující z Davosu a nahánějící strach až v Brazílii? Není to jen další z řady konspiračních teorií o globalistickém ovládnutí světa?

Není. Ujišťuje nás ostrřílený britský konzervativní novinář a spisovatel James Delingpole:

„Velký reset není konspirační teorie. Je to podrobný plán na totalitní převzetí moci malou, mocnou, opresivní, nevolenou elitou, která nás ostatní přivede do bídy a mizérie a zbaví svobody. Víím, že je skutečný, protože jeho náčrty najdete včleněné do politických projektů místních správ, v projevech premiérů, na konferencích OSN.“

Delingpole je nachází pod různými názvy jako „Agenda 21“ vydaná OSN a později aktualizovaná na „Agendu 2030“. Nebo „Čtvrtá průmyslová revoluce“. Nebo „Build back Better“. A pod obecnou všezahrnující ideologií „Sustainable Development“ čili udržitelného rozvoje. S děsivou naléhavostí, kterou mnozí vnímají jako paranoii, Delingpole upozorňuje, že pandemie 2020 se stala příležitostí k naplnění resetu.

„Mnozí užiteční idioti chtějí, abyste věřili, že je to konspirační teorie. Tak jako největším ďáblovým trikem bylo přesvědčit lidi, že neexistuje, tak prosazovatelům velkého resetu vyhovuje, aby se věřilo, že ten svůj plán nemyslí vážně, přestože si každý jeho nejmenší detail můžeme přecíst na webstránce WEF. A v knihách jako je nově vyšlá Covid-19: The Great Reset od Klause Schwaba.“

XXXX

Klaus Kdožeto?

To je ten pravý guru globalistické revoluce, zakladatel a šéf WEF, autor pojmů „čtvrtá průmyslová revoluce“ a „velký reset“. Pracuje na tom už od 70. let minulého století a má spoustu fandů mezi mocnými. Mezi jeho objevy patří přesvědčení, že naše nastavení světa je „porouchané“, proto se musí přenastavit, abychom žili lépe a zdravěji a v harmonii s planetou. Mezi jeho ekonomické vynálezy patří taky třeba reforma kapitalismu zvaná „stakeholder capitalism“, čili kapitalismus podílnický. Zrušení soukromého vlastnictví nahrazeného komunitním sdílením. Komunismus zadními vrátky.

Covidové lockdowny chválí jako „nádhernou variantu boje proti globálnímu oteplování“. Covidovou pandemii označil za „vzácné, ale úzké okno příležitosti k reflexi, reimaginaci a resetu našeho světa k vytvoření zdravější, spravedlivější a bohatší budoucnosti.“

Rétorika povědomá pamětníkům marxistických utopií. Jenže tentokrát to není revoluce zdola, nýbrž diktát shůry, s pomocí už na přestavbu světa nalaďených a nedočkavostí slintajících nadnárodních korporací, světových médií, vzdělávacích institucí, internetových oligarchů, agentur OSN, Komise EU, bohatě financovaných nevládních organizací, a někde už i vládnoucích stran, jakými jsou třeba Demokráté v USA, a stran na vládnutí se těšících, jako třeba čeští Piráti.

XXXX

Základní principy resetu definoval Schwab jako „fúzi našich fyzických, našich digitálních a našich biologických identit“.

Jestli jste si mysleli, že máte jen jednu identitu a víte, kdo jste, tak vězte, že už to nevíte. Světové fórum to bude vědět za vás, jakmile si vás podrobně prozkoumá. Čím a jak to bude dělat, a co vlastně bude ta „digitální identita“, nám po pročtení Schwabovy knížky shrnuje internetový časopis The Sociable takto:

Invazivní průlomová technologie vstupující do soukromí. Nepřetržité sledování a monitorování a činnosti jednotlivců všudypřítomnými digitálními systémy. Sotva nedávno oslavovaný „internet věcí“ propojující automatické sledování a řízení přístrojů, nástrojů a vozidel, se už vylepšuje na „internet of bodies“ čili internetové sledování a ovládání osob, doslova jejich těl. Tato vyspělá forma internetu sleduje, zaznamenává a ukládá do elektronické paměti každou společenskou interakci, každý nákup, každou „uhlíkovou stopu“ (kolik uhlíku svou činností vypouštíme do ovzduší), zdravotní stav, kolik vyděláváme, za co utrácíme, kolik dlužíme. A samozřejmě každý vstup do počítače a mobilu. A ještě taky cenzuruje, co smíme a nesmíme číst a psát.

Výsledkem je ona „digitální identita“. Podle ní se pak sestavuje každému jednotlivci počet „kreditů“, čili nároků a povolení na to či ono, od piva přes řízek přes guláš přes vstupenku do divadla po letenku a právo vypůjčit knihu z veřejné knihovny nebo si koupit auto a bydlení.

Velký reset fúzuje všechny technologie té „čtvrté průmyslové revoluce“. Časopis The Sociable jich několik vyjmenovává, s jejich dvojsečným účinkem: pomáhajícím i ovládajícím. O některých ještě ani nevíme a nemáme pro ně české pojmenování.

Zaznamenávání a elektronické ukládání informací zvané „blockchain“. Umělá inteligence. Computer vision. Internet věcí usnadňující provoz přístrojů, ale zároveň zaznamenávající lidskou činnost.

Internet těl. G5. To jen tak pro začátek těch několik už známých.

XXXX

Proč bychom měli věřit, **že hrozba resetu s totální kontrolou populace je skutečná?**

Protože už existuje a v Číně běžně funguje. V Evropě se takový „internet těl“ už testoval trasováním covidových nakaženců a přenašečů. S ujištěním, že je to pro naši bezpečnost a zdraví a že tak jen jeden druhého chráníme. A taky jeden druhého bezděky udáváme, jakmile se to převede z virózy do běžné lidské činnosti. Do nového normálu, k němuž jsme dali svolení. Co všechno už o nás tato síť ví, a ještě se dozví, netušíme.

Covidová pandemie skýtá ideální příležitost k přetvoření globální ekonomiky tím velkým resetem „nové společenské smlouvy“, těší se jeho fandové preferující méně podezřelý název „Build Back Better“ (postavíme znovu lépe) vzbuzující iluzi, že nejde o kompletní přenastavení, nýbrž vylepšení existujícího. K jeho fandům patří prezident Biden, premiér Trudeau, princ Charles, a pohrává si s ním i Boris Johnson.

Vysvětlení časopisu The Sociable pokračuje:

„WEF chystá budoucnost, v níž lidé nevlastní nic a my všichni žijeme ve státě sociálního zabezpečení, zatímco vlády a takzvaní podílčníci ovládají výrobní prostředky. Nabízí utopii větší rovnosti, inkluzivity a prosperity obětováním osobního vlastnictví, soukromí a svobody.“

Nechme se tedy bavit představou třeba toho prince Charlese, jak přestal cokoli vlastnit a nás všechny nechává pobývat v Buckinghamském paláci a Windsorském hradě a tábořit na svých rozlehlých pozemcích, zatímco sám se uskrovnuje v podkrovní světničce s kuchyňským koutem, potmě a v chladu, protože zrovna přestal foukat vítr na větrné mlýny na skotském pobřeží a jiná elektřina už není.

XXXXX

A proč bychom se měli bát, že covidová pandemie je odrazovým můstkem k totalitnímu resetu, z něhož nebude cesta zpět k životu, jaký jsme znali před covidem? Protože Schwab taky napsal, že „nutnost klimatických změn a nebezpečí pandemií jsou důvodem, proč se svět musí změnit navždy, aby se uchránil před nevyhnutelným zánikem“.

A taky toto:

„Svět musí postupovat rychle a společně na přetvoření všech aspektů našich společností a ekonomik. Transformovat se musí každé ekonomické odvětví.“

A ještě taky toto:

„Pozitivním přínosem pandemie je, že ukázala, jak rychle dokážeme provést radikální změny našeho životního stylu. Krize téměř okamžitě přinutila podniky a jednotlivce odhodit praktiky, jaké se dlouho

pokládaly za esenciální, od častého cestování letadlem po práci v kancelářích.”

Ještě taky bychom se měli bát proto, že Schwabovo Světové ekonomické fórum už půl roku před pandemií vyhlásilo spolu s OSN plnění „udržitelného rozvoje” podpisem „Strategického partnerství”. Jeho agendou je „akcelarovat implementaci Agendy 2030 pro udržitelný rozvoj” a umožnit více strategický a lépe koordinovaný přístup k dosažení účinku.” To proto, že „splnění cílů udržitelného rozvoje je zásadní pro budoucnost lidstva”.

Jenže, praví WEF, ten „široký záběr udržitelného rozvoje přesahuje naše intelektuální schopnosti chápat jeho význam a vymyká se schopnostem našich současných právních a politických systémů nasměrovat aktivity společnosti směrem k jeho dosažení.” Takže „není pochyb, že udržitelný rozvoj potřebuje nová paradigmatata, která by jej transformovala z vizionářské rétoriky v životaschopný politický cíl.”

Ta nová paradigmatata už pár desetiletí poznáváme v podobě neustále rostoucí sítě nevládních organizací a nevolených institucí vykonávajících tuto transformaci za zády parlamentů a mimo zorné pole veřejnosti. A nejnověji taky v podobě cenzury prováděné geniálními algoritmy internetových serverů.

XXXXX

A teď několik palčivých otázek.

Jsou-li pro Schwaba a jeho WEF lockdowny nádhernou variantou boje proti globálnímu oteplování, znamená to, že budou pokračovat až do nějakého patřičného opětného globálního ochlazení? K jakým dalším bojům proti čemu dalšímu se budu nádherně hodit? Je snad náhoda, že i nominální konzervativci jako Boris Johnson nás připravují na možnost, že virus bude přežívat nebo znovu mutovat i po vakcínách? Že nás už teď odborníci, politici a média varují, že covidová opatření prošpirovávající naše kompletní životy budou muset pokračovat nejméně do roku 2022 a možná v opakovaných fázích až pět let? Že to bude naše vina, protože každou chvíli měněné příkazy a zákazy nedodržujeme, takže jsme nedokázali „vyrovnat křivku” nebo „snížit PES”?

Čili že to vše bude pokračovat, dokud nezískáme totální návyk na příkazy, zákazy, izolace, krachy podniků a živností nahrazované státními almužničkami, až nás už jejich trvalé nastavení nejen nepřekvapí, ale i potěší? Není pohodlnější pracovat v home-office a místo únavného ježdění na konference a riskování nákazy je zoomovat z bezpečí domova? Není nám vlastně líp, když se s nikým nestýkáme, protože nám beztak všichni lezli na nervy, a aspoň máme čas si dočíst všechny ty nakoupené knihy dosud nepřečtené? Zopakovat si klasiky? Poslouchat si muziku a koukat už potřeť na kdekterý film? Dokud se z nás nestanou ovečky čekající už jen na hodného pastýře, který nás ochrání před zlým virem? Co vyrostě z našich dětí? Pologramoti neschopní samostatně myslet a autisté nezvyklí na interakce se spolužáky? Budou ještě schopní navazovat milostné a sexuální vztahy k plození další generace?

„Kdy se věci vrátí k normálu?,” táže se Delingpole. A odpovídá:

„Stručná odpověď je: nikdy. Nic se nikdy nevrátí do oné ‘porouchané’ normalnosti, jaká převládala před krizí, protože coronavirová pandemie je zásadním zlomovým bodem v naší globální trajektorii. Už vám to došlo? Nikdy už nedostanete svůj starý život zpět, jakkoli moc byste si přáli. A ještě aby vám bylo jasno: Toto vše se dělá pro vaše vlastní dobro, protože váš starý život byl stavěn na

‘porouchaném’ modelu.”

XXXX

Mezi největší tragédie dějin patří vnucované dobro měnící se ve zlo, jednoduše tím, že je vnucované. Ona příslovečná „cesta ke zlu dlážděná dobrými úmysly“. Takovou cestou je utopický socialismus ve všech jeho podobách, od sociální demokracie po tvrdý komunismus. Ještě větší tragédií je programové zlo maskované jako dobro a jako dobro uvěřené. Tím jsou všelijaké ty fašismy, s nacismem na špici. Velký reset má prvky obou. A zlu, jak praví staré přísloví, k vítězství stačí, když dobří lidé nedělají nic.

Demokracie se svými svobodami, jak jsme si jí dvě staletí užívali, v bláhovém domnění, že je samozřejmým historickým vyvrcholením civilizace a podmínkou kapitalistické prosperity, končí. Chrádne už pár desetiletí a naše geniální technologie ji dorazí ránou z milosti. To naše domnění stálo na náhodě, že po celé dvě minulá staletí kapitalistická prosperita, ale také vzdělání a kultura, fungovaly nejlíp v zemích demokratických. Z této iluze nás probouzí Čína, jejíž kapitalistická prosperita funguje pod totalitním jhem komunistické strany stejně dobře, ne-li už líp.

Padá-li z toho na nás deprese, zkusme se chlácholit vzpomínkou, že nejkrásnější díla naší civilizace nevznikala ve svobodě a demokracii, nýbrž v době, kdy slunce obíhalo okolo placaté země, opačný názor se trestal upálením, a většina lidí žila bezmocně v poddanství menšiny mocných. Možná před námi stojí táž výzva: učit se opět tvořit v nesvobodě.

Kdoví, třeba to ten Schwab opravdu s tou civilizací myslí dobře a už se na ty dnešní mazanice nemohl dívat.

Autor: Benjamin Kuras